

МЕТЕРЕОЛОШНИ ИЗВЕШТАЈ

На истоку пад барометра. Очекује се ново погоршање времена и велике непогоде, нарочито у области Дона и Јужније, у правцу Кавказа. На северу, око Мурманска, бесне олује и буре.

На ушћу Мисисипија и Лоренцове реке, трају и даље подморске буре које наносе огромне штете. На Атлантику се море не смирује па је сваки саобраћај прекинут. Море је препуно остатака од лађа и бродоломаца.

У Јужној Азији непогода се примиче Индији, у осталим деловима Азије лепо време.

На Пацифику монсуни су почели да дувају у правцу Аустралије и Америке. У томе делу може се очекивати даље погоршање времена.

У Европи мирно и тихо. У Србији право летње време, небо ведро.

Никакво чудо није...

❖ Што „Велика“ Британија напада туђе небрањене поседе јер за друго и није способна.

❖ Што се совјетски војници предају, јер нису задовољни Стаљиним режимом, који им је место „раја“ дао пакао.

❖ Што Совјети неуморно траже успостављење другог фронта, јер осећају да ће ускоро сасвим да упрскају.

Жалимо...

● Британију што још увек сматра да је „Велика“.

● Генерала Вавела што, сем „успешних повлачења“, нема никакве друге успехе.

● Черчила што још никако не може да доживи неки успех британске војне силе.

● Генерала Очинлека што не престано добија батине у Северној Африци.

● Наше англофиле који се још увек надају у, већ разбијену, снагу Англосакса.

Рузвелтова изјава

Вашингтон, маја. — Јуче је одржана седница владе у Белој кући. На питање новинара, шта је решио на седници, Рузвелт је изјавио:

— Решено је да се убудуће појачају наше операције, што је год могуће више.

— У чему ће се састајати те операције? — питао је један новинар.

— Целокупна америчка штампа и све радио станице су мобилисане, одговорио је Рузвелт. Мораће од данас да оперишу о фантастичним бројевима. Мораће да пишу и јављају о стотинама хиљада авиона, о десетинама хиљада тенкова и десетинама милиона тона бродова.

— Али где ћемо наћи толико материјала!

— Па то није важно, да ли ћемо направити или не. Важно је да импресионирамо узнемирену америчку јавност и осталу светску јавност, уколико има још будала, које нам верују, завршио своју изјаву Рузвелт.

Шта но чита?

Душан Симиовић: „Златарево злато“ од Шеное.

Винстон Черчил: „Кућа на рушевинама“ од Хамза Хуме.

Џугашвили Стаљин: „У агонији“ од Крлеже.

Чанг-Кај-Шек: „Земља која умире“ од Бази Рено.

И код њих је пресушило

Пошто се у Сједињеним Државама осећа велика несташница бензина, брачни пар Рузвелт почео је да пропагира ново превозно сретство.

Опет се вади кестење...

За Индију и Хаваје у срце им ушла трема
Али да се то одбрани, треба имат срца мушка
А код ових компаноа, на продају само пушка.
Рат је страхан, ту се гине, ту су за њих већи јади
Зато увек другог траже да кестење за њих вади.
Чанг-Кај-Шена ил' Стаљина или ко се други нађе
Они само паре дају и још преостале лађе
Али и то већ не иде, зарђала кола шкрипе
Подморнице већ су дошле до велике Мисисипа.
Али црни петак дође, нема више заветрине
Пред вратима од Њујорка може да се сад погине

А бизнису одзвонило, свуд се троши готовина
Па и лаже већ не пале, крај последњег ту је чина.

На истоку Стаљин цвили као у процепу гуја
За напад су Немци спремни, збрисаће га ко олуја
Али Јенки и Енглези на све то се луди праве
Помогли би можда њему, ал' чувају своје главе.
Они збиља добро знају осовина како деље
Али место војске, шаљу непрестано лепе жеље
Све што они обећају, обмана је или варна
Док ћурана буде било, биће увек и подварна.

Преглед стране штампе

Енглески часопис „Спајр Ревију“ критикује ирску неутралност, па каже:

— Утицајни енглески кругови поздравили би, ако би се са Ирском свршило на исти начин као са Ираном. Овим јавним успехом опет би се оспорио Черчилов „офанзивни дух“.

Лондонски лист „Манчестер Гвардијан“ објављује чланак о јеврејском питању, у коме пише:

Еџипал

На све стране пуца брука,
Савезнике снашла мука.
Офанзивни руској крај;
Вредели су још у снегу
А сад опет све у бегу;
Не прија им месец мај.

— У овоме рату учесници морају одлучно да одговоре на питање за јевреје или против њих. Препустити јевреје судбини, значи сигурно изгубити рат.

Ето и Енглези признају да је овај рат јеврејски „Уајт Орлд Сервис Њус“, амерички лист пише:

— Окупација Мадагаскара је равна једној великој победи; оваквим војним потезима, без велике употребе војне снаге, добија се рат.

Е, ако се овако добија рат, онда како се губи!

„Ивнинг Стандард“ јавља да Рузвелт неће путовати у Енглеску пре него што овај рат буде победоносно завршен у корист савезника.

Е, једни Рузвелт неће имати прилике да посети Енглеску и Лондон, ако чека да савезници победо.

„Рајтер“ јавља да је британска влада одбила предлог да се поведе истрага поводом губитка Сингапура са образложењем да нико није луд самог себе да оптужује. Јер ако је ко крив то је крива само британска влада.

Ога

За Коралско море, кажу
Измислили Јенки лажу:
Битка им је прошла добро
Ал' је неко бостан обро
Победнике скриво море,
Побеђени плове горе.

ДРУГИ ФРОНТ

Дошло је и њима време...

Ових дана је изашао у свим америчким и свим још незарађених држава новинама један оглас преко целе стране. У њему два продаваца, Франклин Рузвелт и Винстон Черчил, нуде нека острва у Пацифику на продају или у замену за неке старе разараоче. Како се у огласу даље наглашава, продавци траже хитне купце јер постоји могућност да ако се купац дуго колеба, Јапанци узму и та острва.

Имамо јану жељу, ал'...

Лондон, маја. — Рајтер саопштава да неће бити искрцавања на копно ради растерећења совјетског фронта.

— Бољшевичке трупе каже се даље у саопштењу треба да буду задовољне с тим да ми имамо јаку жељу да им растеретимо фронт. То ће им бити довољно с наше стране.

Чик погоди!...

У Америци и Енглеској се сада много пева познати шлагер „Чик погоди...“ То се увек много пева пред акцију неке немачке подморнице, а под оно „погоди“ се погађа број тона који ће бити послати на дно.

Опет им мало...

Лондон, маја. — Када је Черчил примио вест да Совјети нису задовољни његовом досадашњом акцијом растерећења фронта, он је узвикнуо: „Баш су ови Совјети чудни људи! Зар смо им мало помогли код Сен-Назера, па код Булоња. Сада ево заузимањем Мадагаскара хоћемо да их заштитимо евентуалног јапанског напада с ове стране. Шта хоће још? Не желе, ваљда, да им очисти својим Антарктик“.

Пронађени су главни кривци

Вашингтон, маја. — Према плану америчког адмиралитета из 1941 године, јапанска флота требала је да буде лупана од америчке флоте, у року од 6 сати. Како је стварност била сасвим другачија и план америчког адмиралитета пао у воду са „великом“ америчком флотом, то је поведена истрага и констатовано да је главна грешка у томе што америчку флоту предводи пешак Нокс.

Над баксуза бије малер

Најбаксузнији од свих бивших југословенских политичара Већеслав Вилдер, проговорио је на лондонском радиу, на дугачко и широко. И баш кад је био у „штимунгу“, спикер лондонског радија искључио га је, с мотивацијом да је протекло његових пет минута.

— Баш сам малерозан, дрекнуо је Вилдер.

— То ми знамо, добацио му је спикер, јер вас већ годину дана гледамо како излежавате и играете се политике.

Позориште ове недеље

Лондон: „Све саме лагарије“.
Вашингтон: „Подвала“.
Малта: „Модерни Робиназон“.

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 24 МАЈ

Живот иде напред и људи се мењају. Млади долазе, старе одлазе. Празник је данас, па одох на Калемегдан, у Зоолошку башту. Пред кавезом са мајмунима се покупио силан свет. Поред мене стоји породица: отац, ситан човечуљак, маги гојазна, проседа, и син дугачак, као из воде израстао. Погледа мати на свет пред собом, па се тек окрете сину:

— Перице — каже — подигни мало тату, сине, да и он нешто види. Видиш да му овај свет смета.

ПОНЕДЕЉАК, 25 МАЈ

Има код нас људи са разним логикама. Данас се шетам, па се сетих да треба да бацим писмо у поштанско сандуче. Док сам стојао пред сандучетом и вадио писмо, један господин ми приђе и учтиво скиде капу.

— Поштовани господине — каже — дозволите ми да убацим писмо пре вас, пошто ми је много стало до тога да то писмо што пре стигне.

УТОРАК, 26 МАЈ

Одем данас у једну текстилну радњу да купим неке ситнице. Поред мене једна дама разгледа неке женске штофове. Одједном ће да запита помоћника:

— Јел' те, реците ми искрено, је ли овај штоф дуготрајан?

— Госпођо — каже помоћник убедљиво, — ја вама гарантујем да ће овај штоф да вам траје докле год будете живи, а после тога можете да га употребите за брисање прозора или судова...

СРЕДА, 27 МАЈ

Шеткам се данас и сретнем пријатеља, зубног лекара. Поздравимо се и одосмо на по једно пиво. Онако, у разговору, он ми каже:

— Сваки ти човек има зубе и болове у зубима према својој професији. Данас ми дошла једна млада дама, разводница у неком биоскопу, па кад је села на столицу, ја је питам који је зуб боли, а она каже: горња галерија, лево, број 4.

ЧЕТВРТАК, 28 МАЈ

Никле радје са антиквитетом на све стране, па реших да и ја нешто купим. Уђох у једну а

власник у том моменту баш продаје неку слику купцу.

— И ви кажете да је ово оригинални Ђура Јакшић? — пита купац. — А зашто није слика потписана?

— Ако желите потписану — каже власник љубазно — онда ће коштати сто динара више.

ПЕТАК, 29 МАЈ

Дошло лето и топли дани, а жене, по старој навици, никако да се одрекну идеје да оду некуда у бању. Разговарам тако данас са пријатељем, а он ми се жали:

— Навалила жена за бању. Никако ми не да мира, каже: „Кад бих отишла у бању, сваког бих тренутка мислила на тебе“.

— Па шта си јој казао?

— Па казао сам јој да остане овде па да сваког тренутка мисли на бању.

СУБОТА, 30 МАЈ

Отшетах данас до једног села, колико само шетње ради и чистог ваздуха. Свратим код једног познатог ми сељака, на разговор, разуме се. Таман ми седнемо и пљуцкамо, кад у авлију улази један постарији брачни пар, веома отмен, тазе из центра. Поздравихе нас лепо, па ће тек господин:

— Опростите, ми смо, знате, имућан брачни пар, па пошто нам Бог није дао децу, хтели бисмо, уз пристојну отштету да доптирамо неко прасе, јагње или пиле, јер, знате како је, сами смо, па нам је тешко без весеља у кући...

АФОРИЗМИ

Најбоља жена није она о којој се најмање говори, већ она која најмање говори.

Нема ништа двосмисленије него за ожењеног човека рећи да се опростио мука, пошто се онда не зна да ли је умро он или његова жена...

Жене дају женама комплименте тек онда, када их више од мушкараца не добијају...

Женине љубави се треба више бојати него мушкарчеве мржње.

ТЕЖИ СЛУЧАЈ

— Молим вас, ја сам хтела један купаћи костим.
— Врло радо, госпођо, али ви морате да донесете две текстилне карте...

БОДЉЕ

ЧУК... ЧУК... ЧУКАРИЦА

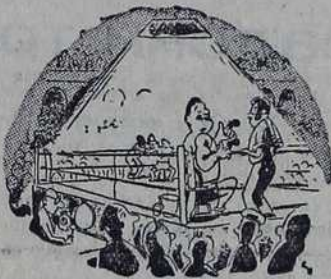
Због ове познате булеварске песме, С. К. Чукарчики је у прошлу недељу ишчукао два бода и испердашио С. К. Јединство, које ваљда због имена никад не може да постигне јединство и хармонију у својој тиму, па губи утакмице и од слабијих противника.

НИСУ ИНТЕРЕСАНТНИ

Лакоатлетичари С. К. 13 који је сигурно најбогатији српски клуб, подигли су сами лакоатлетску стазу пошто клуб није хтео то да учини. То је посве разумљиво пошто је лакоатлетика нерентабилна а клуб улаже само паре у сигурна предузећа као што је, на пример, фудбал.

ПРЕШЛИ У ПЕШАКЕ

Познати англосаксонски веслачи, Рузвелт и Черчил, прешли су у пешаке, пошто им више не прија водени спорт. Они се жале на бурно море и морску болест па су одлучили да се убудуће баве само тркама на суву.

— Ове сам рукавице специјално за њега наручио. И са два прста ће бити нок-аут.

Кладионице у пуном теку

Америчке кладионице за коњске трке и рагби утакмице, сада су престале да раде. На њихово место су основане нове кладионице које су већ у првим недељама привукле фантастичан број оних који се кладе. У тим кладионицама се дају велики »сецови« на поједине бродове америчке пацифичке флоте, а сав новац носи онај чији брод буде први потопљен од стране Јапанаца.

На велику жалост Американаца, та занимљива игра ће ускоро морати престати јер су већ и последњи бродови америчке пацифичке флоте дошли на ред.

Жаловитојка

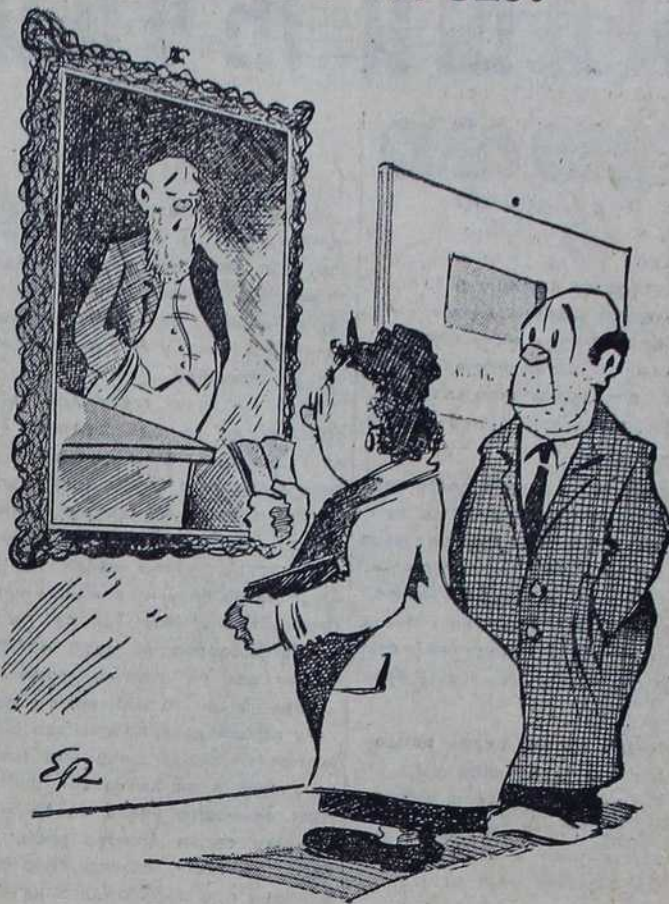
интимистке

Косо моја лепа,
Косо моја врана,
Сада си ми, душо,
Ето, ошишана.

Скинуше те, косо,
Злобни професори
Рећи ћу им истину
Нек се до неба ори.

Злобни су што ђаци
Имају природно, лепе косе,
А они морају, душо,
Перике да носе.

НАШИ У МУЗЕЈУ

— Зашто овде пише „Сликарев аутопортрет“!

— То је сликар сам себе сликао.

— То је немогуће. Како је могао сам себе да наслика кад држи руке у џеповима.

САВРЕМЕНА Мира

Има жена празноверних
И још уз то мужу верних
Без пудера и без ружа
Која само чува мужа.

Ето и сад брука пуче
Једна спрема мужу куче
Да би имо љубав већу
И чувену верност псећу.

Чим залогај муж прогута
Ил' од репа ил' од бута
Реп подвиге као штене
Па у жену само блене.

Не мора се јести куче
Да се скочи у папуче
У моди су сад промене
Мужеву посташе жене.

ВИШЊИЧИЦА...

Вишњичица род родила
Од рода се преломила
Попустила грани веза
Пресушила „црна берза“

Јавој!

Нема вишњу ко да бере
Нема народ ко да дере
Сад невоље силне, манте
За све ратне спекуланте!

Јавој!

ДА МИ ЈЕ ЗНАТИ...

Да ми је знати Боже мој,
Где пије драган мој.

Да ми је знати где пије,
Однела би му ракије.

Ракије чисте, праве
А не воде са Саве!

Женидбени огласи

Црноберзијанац, месар, стар 26 година, леп ки капља, са расположиви капитал од 2 милијона, тражи познанство, женидбе ради, жемску црнку, без грешке, идеалискињу. У обзир долазе оне које су се изучиле факултет, а може и оне са музичку конзервацију. Писати под „Кармонија у браку“...

Господин, свршени филозоф, правник, теолог, и дипломирани музичар, тражи, у циљу, брака, познанство са девојком благородном, утанчане душе, из боље куће. Мираз потребан у природи. Првенствено долазе у обзир дрварске, пекарске и месарске ћерке, а, према приликама и црноберзијанке... Писати под „Идеалиста“.

Позивам једну лепшу другарицу на брачну пробу. У случају неслагања дајем рекомпензацију (3 пара свилених чарапа). Понуде под „Слободна љубав“...

Привреда и економија

РЕКОРДНА ПРОИЗВОДЊА

У месецу мају лондонски радио је продуцирао огромну количину — лажних вести. На лагеру су толике количине да је извоз дошао у питање, пошто су консументи засићени, зато се дошло на идеју да се сувишна роба упакује у лимене кутије и сачува за будуће генерације.

НЕ ПРИЈА ИМ ИСХРАНА

Народи, Ирака, Ирана и других држава у Азији повели су снажну акцију, да измене начин исхране пошто им енглески хлеб, такозвани „слобода и заштита“ никако не прија.

БОФЛ РОБА

На европским тржиштима уведена је у овој години пракса да се не прима роба из Енглеске и Америке, која носи етикету „Обећања“ и „Помоћ“ пошто је врло рђавага квалитета. Склона је квару и трула!

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

ТАМО ГМО

Ка у Милош

НЕДЕЉА

Духови су празник лета
И почетак летње плаже
Тад шприцери жегу блаже
А идила свуда цвета
На све стране цуре слатке,
Ал' много им сукње кратке.

ПОНЕДЕЉАК

Један стари чика им'о доста пара
Вешта једна цура залепи се за њ
Младост је у стању и чуда да ствара
Па у пламен букну и наш стари пањ
А модерна дама оценила стање
Па одведе чинку данас на венчање
Ко на свадби беше, уверен је сван
Да је ово прави „из љубави“ брак.

УТОРАК

Дивно време, право летње
К'о стакло се небо сјаје
Свет сад више воли шетње
Па не јури у трамваје
Места увек има доста
Ал' гурњава опет оста.

СРЕДА

Теразије право ругло
Нити ћоше, нит' округло
Свуда неке шупе старе
Уцерице и страћаре.
И „Париз“ ће да се руши
Овај хотел, старо здање
Спркриће му скоро души
У рабно дош'о стање.

ЧЕТВРТАК

Наше даме, као срне
Сензације нове траже
Зато журе све пут плаже
Хоће брзо да поцрне
Укинута сад су бање
Па и мода једва цима
А опет је исто стање
Жена на све права има.

ПЕТАК

Мондени су наши, ето
Латили се ствари лаке
Да поправе старе грехе
Сада мазе све сељаке
Љубазни су преко мере
Свуд их хвале, па их часте
Ал' од тога ће бити вајде
Кад на врби грождје расте.

СУТОБА

Хиподром се дотерује
Свако грло већ се блиста
Поуздана вест се чује
Способна је већ и писта
Нестрпљиви већ се „ваде“
За клађење капа мрка
Да погоде бар дан трка.

Пецарош

Мита је познати београдски монден, који је на корзоу уживао глас лафа или како се сада зове „буја“. Навикао на блефове, на параду, он је муку мучио са чиме ће сад, у ово ратно време, да блефира.

Дуго је лупао главу док није смислио да се ода пецању. То није заморно, нема ризика, интересно је а поред тога и корисно. Набавио он прибор за пецање, изабрао штапове праве као стрела, упрео канап па је чак ухватио везу и са једним или царем са „Шест Топола“ који му је дозволио да пеца на купатилу док не отпочне сезона.

Када је све то свршио, он једнога лепога дана позове две своје познанице да дођу код њега на ужину, а он ће се већ постарати да нешто упеца па ће мезетисати свеже пржене рибе. Удесио се Мита, обукао спортско одело и пре зоре отишао на Саву. Чак је, за скупе паре, набавио и два шарана које је одмах нанизао на низалку. Око пет сати дођоше и даме, али како на

купатилу још није био намештен сигуран мост они седоше на обалу да одатле гледају Митину вештину. Он се већ шепури како ће да их изненади са она два купљена шарана и само гледа

прилику када оне на гледају да их извуче из воде и вешто намести на удицу.

Али лепо вели пословица: „Човек каже, а Бог располаже“! Бог или случај учинише да су тога дана радило на купатилу два

младића и то баш у базену испред чијих је врата Мита наместио своје удице. Припекло сунце, а младост је младост а њих двојица се реше да се окупају. Обуку гаћице и почну се отимати око једне цигарете. У томе отимању они нагло отворе врата, која се (као што сваки зна, на купатилима споља отварају) и тако заману њима да она дохвате Миту па га, заједно са рибама, баце у хладну и мутну Саву.

— А јас браћо помагајте, удави се! — запомагао је Мита.

Једва га извадише мокрог као додолу, али без риба. Његове даме на обали да се искриве од смеха. Када је изашао, сав мокар, на обалу, он их умоли да се шетају док се он мало не осуши, али му Цана, његова симпатија, одговори:

— Ваљда нисмо луде? Ти не знаш на шта личиш. Сада си право покисло Цуле...

Покупише се и одоше, а Мити за утеху остаде само надимак: „Мокро Цуле“ како га и сад зову.

Калемегданске слике

КОМЕ ЈЕ БОГ УЈАК...

Калемегдан. Недеља. По подне. Сунце. Шаренило света. Дефиле младости. Две гимназиске ћеле блистају на обали, пружајући јединствену прилику за проучавање рефлексије на сферним конвексним површинама; ћеле су тужне. Очи су им пуне израза бола за нечим прошлим, прохујалим. Плачу гимназијалци за својим лепим косицама. Наједном поглед им скреће десно: у напетом ставу, гордог племића из века Луја XIV, са стилском периком, у друштву двеју Беатриче пролази њихов друг Миле...

— Благо Милету, — уздише једна ћела. Он бар сваког дана мења перике.

— Није ни чудо, — одговара са зломом немоћним људи друга ћела Кома је Бог ујак, лако му је бити светац. Његов отац, је, друже, власуљар...

НИШТА БЕЗ УЗРОКА

Раскромпириле се две „Дулчиње“ на једној усамљеној клупи: — Како је Божа страстан, врео љубавник! — уздише једна и претеже се.

— Па како да не буде, кад ради у Централни за огре!

Будилник

Аутомобилиста који је заночио у једном селу, одлазећи на спавање каже свом домаћину:

— Пробудите ме на сваки начин у четири часа. Навијте будилник на четири мање четврт.

Сељак, снебивајући се: — Знате, господине, ми немамо сата. Наш је будилник петасто. Аутомобилиста: — У реду. Реците му нека пева у четири.

Београдски тргови

Пошто после сваког рата Београд добија по неки нови трг, тако ће и после овога добити, у колико тај простор неће бити својина неког будућег одборника. Да би се то избегло, нови трг је благовремено безецован за будућу палату општине, која, разуме се, неће никада бити подигнута.

Међутим, као да су се нашем народу оследили тргови, сада се појавила једна ескадрила архитектата која је навалила да за ово ратно време направи што више тргова у Београду. Где год виде четири ћошета, они навале да се то сруши и да се направи монументални трг са палатама, опере, оперете, општине и правде, као да, далеко било од нас, ниједан монументални трг не може да egzистира без поменутих палата. Ако се по тим ћошетима, поред страћара налазе и палате, па треба нека од њих да се сруши, онда грађевински одбор београдске општине увек пронађе да

страћаре треба да остану а палате се морају у интересу урбанизма и лепоте новог трга да сруше.

Све што се у Београду зове архитекта, све је то сада кидисало на београдске ћошкове, да руши палате и да прави тргове. Међу њима предњачи архитекта Борисављевић, звани „штука“ који је до сада предложио да се сруше равно 853 палате од тврдог материјала и 45 од слабог материјала, и да се прокопају нове

улице у двапут већем износу него што постоје старе улице. Свакога дана излази по један а праником и по два његова чланка у нашим дневним листовима, где тај генијални архитекта предлаже рушење ове или оне палате ради лепоте некога трга. Последњи његов предлог је да се сруши палата Албанија зато да би се од Савинца могао да види горњи део трупа калемегданског Победника.

ЈАНАЋКОВО ПИСМО из Лесковаца

Јучер сам уфатија прво бањање али не на онеја плажу, какој гу викате, већ у лужницу, илити какој се отмено збори: парнионици. Из сувомразницу и ћораву Анђелију одма урипамо у жегу због зашто је Кралеће укинута због штедњу. Све си мислујем да и ми, бивши таткови на народ, има нешто да изработимо на овеја гурави народ па сам смислеја да се избањам. Кад се големаши сакрили у мишју рупу и салте чекају да испадне неко ново клопање зашто па ја да излазим на ћунију. Ди је с'г Тасков Узун, Коча, Гиле и мнозина други? Сваки си жмије на куде дом и салте мислује у себ: „Понеј-возно је да си ја извучем репину а за овеја санкилоти ласно ће да бидне. Народ и репа ницају, за час а големаши да се из потикају“.

Много бре џампир човеци. У оно старо време све ги беше потаман па с'г немају траву стишкавац да се извучују на фришак луфт. Сви ги вара памет ће се врне оно њиово старо а овеја санкилоти и голанфери ће гутају ватру за њи.

Ама нема ги, беше му! С'г је друго време а прави таткови на народ има да се наместе на сицер и да си запну да се извучују народна кола из блаштише у

које ги баш тија исти големаши удавише. Неки си јопет уфатили пут за уши па тепају але по бел свет и салте викају на куде нас: „Ела бре сојтарије ниједне, рипајте на куде рупу“. Ама ги нико више не слуша, видеја свет колики калабл'к направише тија Кајафе и Ироди па ники неће ни да чује на њи. С'г салте они големаши може да си работе сас народ што су подметнули грбину па си оде у овеја гурему.

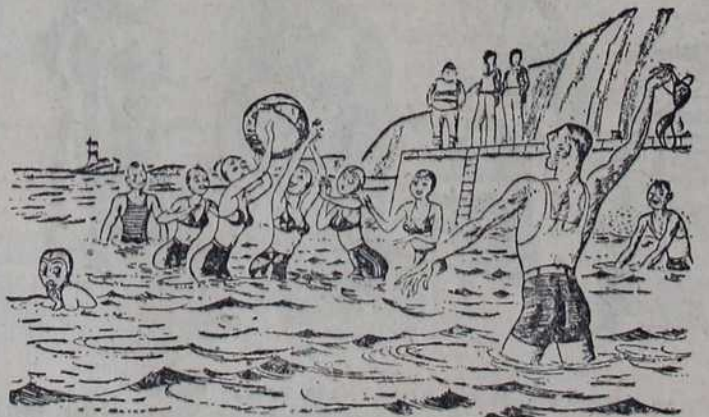
Опаметија си и овеја народ, па с'г не иде на лајм и не гута кнедле и лажување. С'г си иска да види шта је кој работија и ко

је подметнуја грбину. На лепи речови ич се не фаћа затој и ћуте толики големаши. Ћуте си жене киселе због зашто с'г нема ладовинка већ има да се гута ватра а они несу навикнули на работење и сејање већ салте на мулетину. Е нема бре мулетина јолпази ниједни, има да се изеде голема пита, кој иска да је прави татко на народ.

Ја се замаја сас ово мислување па забрави да си немате у газетке место за оволко зборене зато ве молим за извињење и Бог зна како!

Ваш Јанаћко.

Сезона купања је почела

— Која је од дама изгубила брустхалтер, нека се јави!

— Ја уопште не умем да решавам укрштене речи.

— Па шта радиш онда по цео дан у канцеларији.

ШАРЕНИ СТРАНИ

Не стиди се

— Зар ти немаш ни трунке стида, кад се тако показујеш пред људима! Шта ће рећи твој отац кад те види тако!
— Не брините! Мој отац зна да ја пушим!

Синоћ

НАРОДИ И ОПЕРА

Славног тенора Енрика Каруза запитали су једном шта мисли о улози појединих народа у стварању опере.

— Французи су рођени да компонују, одговори певач, Италијани да певају, Немци да режирају, Енглези да слушају, а Американци да плаћају.

ДОВИТЉИВИ ГОВОРНИК

Када је умро дворски капелан Фридриха Великог, пруски владар наредио је да се распише конкурс за попуњавање упражњеног места. Између осталих услова, кандидат је морао одржати врло добар говор у дворској капели на ону тему, коју ће му предати непосредно пред говор сам краљ у започаћеном омоту. Једном од кандидата краљ је предао омот са празном хартијом унутра. Капелан је погледао

хартију с једне, затим с друге стране и рекао:

— Браћо и сестре! И с једне стране ништа, и с друге стране ништа. Али Господ Бог је из ништа створио свет... и настави да говори о свемоћи Божјој.

Довитљиви говорник одмах је заузео упражњено место.

НАЈВЕЋА МАНА

Један млади архитекта, који се није одликовао богана каквим талентом за посао који је радио, поднео је Тристану Бернаруду своје пројекте за две велике грађевине.

— Све што видите потпуно је ново. То је стил који нисте до сада могли да спазите. А што је најважније—материјал, од кога намеравам да градим ове зграде, не може уопште да се запали.

— Штета! — прекиде га Тристан Бернард.

Најлепше године

Душко

— Шта мислиш, које су најлепше године код нас жена!
— Свакако оних десет година, између двадесет прве и двадесет треће!

Ханс Мозер у неславним данима

На наваливање друштва, најзад је Мозер пристао да исприча и једну анегдоту из његових неславних дана:

„Било је то још док сам био статиста и носио сасвим малих улога у једном позоришту, а пре почетка моје филмске каријере.

А о чему се ради? То можете одмах погодити. Ради се о мојем знаку распознавања, о моја три младежа, те три црне тачке које су баш нашле место у подножју мог носа.

Дакле, једног дана на нашу претставу у позоришту, дошао је и један чувени филмски режисер. За време претставе смо сви били врло нервозни јер смо знали да ти режисери увек проналазе међу нама коју нову звезду, а то је значило можда и ве-

лику каријеру. У једном тренутку осетих режисеров поглед на себи, а то сам неколико пута касније опет осетио. За време паузе, допрча један дечко сав задуван до мене и рече ми да чувени режисер жели да ме види. Мени се у том тренутку и ноге и руке пресекоше. Мисли су одлетеле далеко, биле су негде око ангажмана са баснословним цифрама, кад се изненада створих пред њиме.

— Извините што вас задржавам, рече он, али, знате много ме интересује да ли су ваше три тачке испод носа природне или спадају у маску? Изгледате са њима врло смешно...

И још је безобразник почео да се слатко смеје, а ја остадох и даље статиста.

Моћ навике

— Здраво, друже, како си!
Шта мислиш вечерас да радиш!

Професор Панчић и калуђери

Педесетих година Панчић је као професор лицејски имао и овакву малу неприлику у једној екскурзији.

Са својим је ученицима био пошао рано изјутра пут Вишњице па онда ударише полудесно те изиђоше на Авалу, а одавде се почеше спуштати ка Раковици, где су мислили у манастиру се поткрепити јелом и пићем.

Око ужине стигоше у Раковицу, али калуђери позакључаше све одаје. Лицејци се разљутише и одлучише да калуђере избију и да им мантије поцепају. Панчић се уозбиљи, па се онда уплаши:

— Немојте, децо; немојте, господо, молим вас! Куд ћу ја од бруке, кад се чује да сте ви под мојим вођством правили чудо од калуђера!

Али његове речи не умирише много његових ђака.

Тада он важно рече:

— Ха, сетно сам се! Имате право! Треба га занста тући; а ја знам ко је прави кривац. Само добро удрите! Хајдете заједно да вам га покажем. Он се сакрио у Топчидеру.

Ђаци пођоше за њим, а он их одведе у Топчидер у крчму, нареди крчмару да изнесе јела и пића па рече:

— Он је браћо, крив! Што не држи крчму у Раковици него чак овамо у Топчидеру!

По том је, весео што се није десила неприлика, певао и на-здрављао омладину.

Женска пакост

— Како ти се допада мој шешир!
— Много ми се свиђа, такав сам и ја носила, кад су били модерни!

Српске вести

РАСЕЈАНОСТ

Шеф продукције и режисер П. Н., расејан је као неки стари професор.

Једног дана он заборави где је оставио свој сат. Како га не нађе на уобичајеном месту у левом џепу од прслука, он позва помоћног режисера „Драги Вилке, молим вас да одете до моје куће и донесете мој сат који је сигурно остао на ноћном сточићу. Тренутак још само.“ Он се ухвати за десни џеп од прслука, извуче отуда сат и рече Вилкеу: „Сад је десет сати — до пола једанаест морате бити натраг!“

ТВОЈ ЧАС ЈЕ ОТКУЦАО!

То је доживео бивши камерни певач и филмски комичар Лео

Слезак. Он је снимао екстеријере за један филм у једном малом селу и пре првог спавања наредио служитељу да га сутра пробуди тачно у 6 сати.

Сутрадан, Слезак је већ у пола шест био на доручку. На многа зачужена питања он мирно објасни цео случај. „Синоћ сам замолио овог намћор служитеља да ме пробуди тачно у шест сати. А замислите, баш када сам био у најлепшем сну, уснио сам његово лице, страшно и искежено лице тог служитеља, како се сав наднео наданом, дохватио ме рукама за врат као да хоће да ме угуши, и крештавим гласом повикао:

— Устај Слезаку! Твој час је откуцао!

Професорова вереница

— Чујем, Мицо, да си раскинула веридбу са професором!
— Јесам, јер ми је сва моја писма враћао, исправљена црвеним мастилом.

Најлепши поклон

— Слушај, Стано, — вели господин Ђока својој Анки. Данас је твој рођендан и ја желим да ти учиним један поклон, какав до сада никад ниси од мене добила.

— Шта је то?

— Од данас нећу да пијем вино!

— Вала, Ђоко, вели госпа Анка, то ми је, заиста најлепши поклон.

— Решио сам да од сутра пређем на ракију — настави г. Ђока.

— Знаш јевтинија јел...

Таленат

Једном познатом књижевнику, који је уређивао књижевни лист, донесе једна млада дама своје песме. Он их узе и рече јој да дође сутра.

— Јесте ли прочитали моје песме? — упита дама сутрадан.

— Ах, одговори уредник љубазно. Прочитао сам још као студент. Врло добре, песме, само је штета што су већ раније штампане под другим именом.

Изненађење

— Је ли био изненађен кад си га одбила да те пољуби?

— Не. Ја сам била много више изненађена, што није навлађивао.

Уме да цени

Дошао један персијски шах, који је имао ванредно леп харем пун најлепших жена, код једног богатог војводе у Паризу. Војвода је био поласкан том посетом, те је замолио своју сестру, сугругу и остале рођаке, да га што лепше дочекају, онако како то приличи једном персијском шаху. Овај је благосклоно посматрао групу дама, те ће рећи:

— Ваш харем, војводо, треба да се подмлади и обнови... Све су жене већ старе и ружне...

Преглед табеле београдског купа

Исправно теку футболска такмичења за београдски куп. Савсим исправно. Као на коњским тркама. Скоро још боље. Јер на коњским тркама може да буде шприцања. А на игралишту не може, није то хиподром. И сем тога, нема ништа од удешавања. Победи онај ко да више голова, а не као на тркама, онај кога више шибају. И добра је страна фудбала то што је у жирију само један судија. Према томе нема договарање, удешавање победе. Такав лоповлук, евентуално, код фудбала се може удесити само једнострано, као што рекох, због једностраности жирија.

С. к. 1913 већ од почетка такмичења стоји на врху табеле. Редак случај за овај клуб, који се томе и сам чуди. Као кад се љак обује нове опанке. И стане пред огледало, загледа се са свих страна и пита се гласно: „Јесам ли ово вођен ја?“

Чук, чук, чук... чук, чук, чук... И Чукарички полако, полако, дофукља се до другог места. Не може се рећи, фуњарски. Пошто би то било од писца фуњарски. Не може тим мање што су Чукаричани до тог почасног места дошли на један начин који се зове „зрно по зрно погача, цигла по цигла палата“.

Бск је навикао да се на првом месту осећа као код своје куће. Налазећи се сада тек на трећем месту, он овако тумачи своја три иницијала: без своје куће. Но мора се признати, плавима није лако. Како се чује, они су постали безгајници. Тојест, нема-

Користи се позивом

Госпа Стевка, бела удовица па је уби досада а Бог јој дао па ни у чему не оскудева. Једнога дана, упозна се она, у биоскопу, са једним лепим младићем. Иако се он нећкао, она га поведе својој кући „на кафу“. Када су попили кафу госпа Стевка пређе у офанзиву.

— Па што сте се укнутали, што ништа не причате! — осокони госта Стевка, а он завео па ни да зине.

— Знате, такав сам! Први пут!

— Море нема ту први пут. Да сте мало храбрији могли би овде све да добијете...

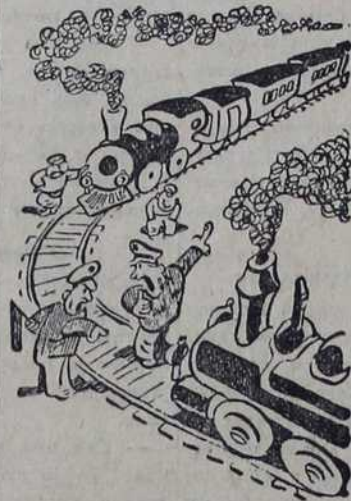
— Зар баш све? — раздрага се младић.

— Све, све, — понови госпа Стевка и склопи очи очекујући да је овај загри. Жмурила је подуже, а када отвори очи она виде госта како се наклопио на „ауфсец“ колача и само гута...

— Ах, како су данашњи младићи покварени! — уздахну госпа Стевка и оде да донесе још колача.

ју једну гарнитуру гајица. А у унтрхознама се не може играти фудбал.

Откако је подетињо тим, јер би било слабо рећи, подмладио, Баск је постао тако рећи „Безалкохолни спорт клуб“, обзиром на чињеницу да су неки његови стари играчи волели акт трзања чаша. И сад Баск трезвено гура. Заузео је четврто место, врло

— Ви морате да се вратите, господине. Ја сам први пошао са станице.

Љубопитљивост

Свештеник прибија летве на хладњаку, у башти, а мали Дуда вири кроз тарабу.

— Хоћеш ли да научиш за баштована? — пита га један пролазник.

— Не.

— Интересује те шта попа ради?

— Не.

— Па онда шта вириш?

— Чекам да чујем шта ће чика попа да каже кад се удари по прсту.

— Чудан свет ове моје газде! Тако радознале људе још нисам видела. Госпођа чита господинова писма!

На часу историје

Професор: — Зашта су у старим временима служиле катакомбе?

Ђак: — За заштиту од напада из ваздуха.

необична ствар за овог вечно десетог.

Тукавши Бск на првој утакмици, претседник зелених, чика Веца, рекао је: „Не ги земаме топрв местото!“ Међутим после тога Јединство је било трипут тучено, и сада је једва пристало уз пети штек на табели. Оде ги воз, чика Велимире!

Ако се Милош Обилић пробуди, богами ће Зечевића и све његове другове побити тешком топузином; и једино Валоку и Димитријевићу неће фалити ни длака с главе. Зато што сад добро играју, а још више зато што су „тотализаторно“ ћелави.

Витез?... Можда, али без сабље. Чак, сад и без перореза. Такав Витез је исто што и пас без зуба. Тешко може да уједе који бод.

Пред фирмом Митић чека се на ред. Али зато сад и Митић чека на ред на куп-табели за једно боље место. Налази се на осмом, а чује се да његови аматери нису хтели да играју последњу утакмицу из разлога о којима по правилу треба да води рачуна Министарство финансија.

Играчи Слоге сложни су у једном: ниједан не тренира како треба. Узевши један једини бод, они су после те утакмице толико добили у елану, да су се сви прописно наклауцали фарбаног алкохола и решили да туку свих двадесет клубова (пијан дупло види).

Брица као зубар

Варошком брици, једном старијем дебелом човеку, дође сељак са отеченим образом — зубоболом.

— Ништа не брини пријатељу! Са њим ћу брзо бити готов, умирује гојазни брица радника... Седни само овде, де, де, не дери се само као сивоња, — сад ће он, одмах, напоље!

И дебелко узне клеште, сакри их бајаги у рукав, па приђе сељаку, говорећи шеретски.

— Дај само да га видим...! — Који је?

— Ево овај..., једва изговори сељак, стењући а брица настави:

— Да, да! Он је! Па дохвати зуб и стаде га вући из све снаге. Очи сељакове почеше се буљити, па су се буљиле све јаче уколико је брица теглио; брица вуче и фрче, сељак урличе, брица опет вуче, сељак се дере; брица повуче још једанпут, два пут па стаде.

— Тако! рече кад се издувао. За данас је пријатељу доста. Дођи лепо сутра па ћемо га онда лако извући. Главно је да сам га начео!...

Има и томе лека

На Сави сандолина и у њој лежи леп и згодан дечко. Пролази мало зрелија дама и упорно пиљи у младића.

— Баш имате диван чамац! — ослнови га најзад.

— Јесте, али има малу ману — одговори младић. „Кад се двоје љубе у чамцу он се преврне.“

— Ах, то није добро — вели дама разочарана и хтеде да пође даље али се одједном сети: „Али ја знам да пливам“.

Најбољи ђак

Лили је верена за једнога мало старијега лекара. Тек је свршила курс кувања па је позвала вереника да се похвали. Направила је неко јело које је било комбинација између папазаније и ђувеча.

— Чик погоди шта сам ово скувала? — царкуће Лили весело.

— Вероватно твоју куваричку диплому! — прогунђа вереник, који једва гута.

— Свиђа ли ти се ова труба, Периче!

— Много! Тата ми сваког дана даје по два динара да не свирам у њу.

Математика

Крајњи задатак једне математичке једначине изашао је једном ђаку погрешно. По њему, требало је четири да буде једнако седам, што свакако никада неће бити. Професор резолтиран на ђака, рече му да и леву и десну страну једначине изједначи, инаће ће му дати слабу оцену.

Ученик се дуго мислио и најзад запита професора: »Ако и леву и десну страну помножим истим бројем, нисам учинио грешку?« — »Не« одговори мрзочовљно математичар.

— Е, онда је у реду, рече село ђак. Помножим и једну и другу страну са 0, и добијам да су обе стране једнаке, тј. равне нули. Дакле, ствар је у реду?

— У реду, промуца професор, који ово никако није очекивао.

ЛОПОВ АЦА И РЕВНОСНИ ЖАЦА

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

КОЛАРЧЕВА ШТЕДЊА

Лекар: — Ви, господине, имате и сувише много у стомаку, а сувише мало у глави...

Мали Перица се пита

▲ Зашто се тера „мак на коњац“, а не терају се на пример ораси?

▲ Зашто мама каже тати да је магарец, кад тата нема дуге уши, нити уме да риче?

▲ Да ли се „нудисти“ зато тако зову, што нешто нуде?

▲ Како време лети? Да ли на обичном авиону, или пак на ловцу или бомбардеру.

Испретурани огласи

Тражим девојку, поштену, чисту и марљиву, са две пећи и одговарајућим нузпросторијама у приземљу. Наступ одмах. Обавештења под „Хитно“.

Стенице и осталу гамад подучава по методи Музичке академије, савесна учитељица уз умерени хонорар. Иде и куће. Упитати у зоолошком врту.

Хотелска собарица, млађа, симпатична, лепо намештена, гарантирано чиста, мирна, издаје се само бољем господину на краћи или дужи боравак, или привремено отседање. Информације под „Лепи изглед“.

Не чудите се...

■ Шта имам да читам Дантеов „Пакао“, кад сам већ два пута био ожењен...

■ Мамице, а колико дуго сме модерна жена бити удата?

■ Зашто ти уопште имаш главу? Мозга немаш, косе немаш — ваљда — за вољу шешира?...

■ Хајде са мном у менаџерију циркуса.

■ Ни на крај ми памети, нећу да се опет престрашим.

■ Шта? Да није на тебе исковила из кавеза каква звер?

■ Не, али нешто још горе. Видео сам тамо своју ташту.

Лажу вас кад кажу...

◆ И у том моменту сам га тако треснуо о зид, да је...

◆ Не, не, то није добро, да сам ја на твом месту, ја бих сасвим друго радио.

◆ Ја никада ником ништа не обећавам, што не могу да учиним.

◆ Знате госпођо, ал' то нека остане међу нама...

◆ Велика Британија је још увек гоподар мора.

◆ Сједињене Америчке Државе нису осетиле овај рат.

Из уредништва

Од 1 јуна т. г. тромесечна претплата нашег листа је 23, шестомесечна 46 и годишња 92 динара.

У току једнога рата при крају прошлог века државна благајна Србије запала је у многе тешкоће. У свим врстама ратне спреме за војску настала је оскудица и водећи људи су се забринули за исход рата. Ратно време. Тешко је тражити, а још теже наћи зајам. Но, досети се неко из околине државних управљача и предложи да се од народа сакупља прилог за ратни фонд. Успех је био велики.

Једног активног министра, већ првога дана, одредеше да оде Илији Коларцу и да тражи прилог. Међутим Коларац је био ван Београда и кад се сазнало то, а како је ствар била хитна, министар овлашћен за тај посао оде у Шабац, где се Коларац налазио.

Чим га је нашао, министар му на дугачко и широко поче излагати незгоде у, које је запала државна каса а затим му наброја шта је ко досада приложио. Чим је чуо о чему се ради, Коларац рече кратко:

— Ја прилажем 30.000 хиљада...

Кад чу ову цифру министар скочи и обема рукама дохвати Коларчеву руку и поче је трести захваљујући у име државе, војске и народа.

— Ама дужност је то свих нас човече, бранио се Илија.

Ја сам Јовицу...

Ја сам Јовицу звала у кућу, Да ми чисти обућу,

Ал' није Јовица обућу чистио, Већ ми „Шмол“ пасту здипио.

Ја сам Јовицу, шарала, варала, Шећера му давала,

Јовица је шећер примио Није мене младу љубио.

— Да ли би хтели, упита раздрагани министар, да саставимо депешу моме колеги Министру војном? Знате сваки тренутак је драгоцен.

— Добро саставите ви депешу, ја ћу је потписати! одобри Коларац. Министар састави концепт и показа га Коларцу:

„Министру Военом, Београд. На прозбу делегата господина (тог и тог), мени послатог, а по својој доброј и слободној вољи

СПОРТИСТА

— Идете ли на смучање!

— Не, у заложни завод.

Добри савети

Ако желиш да разумеш човека, посмаграј га увек очима другог.

Не љути се кад те критикују. Критика је освета оних који не могу да ти буду слични.

Ради увек супротно ономе што називаш својим принципима, јер иначе нећеш у животу никада ништа постићи.

— Ко је онај господин што руши ону кућу!

— То је архитекта Борисављевић који прави пројекте за нове београдске тргове...

дајем прилог ратном Военом фонду од 30.000 динара. Новац ћете примити кроз неколико дана. С поздравом Илија Милосављевић-Коларац, трговац.“

Када Коларац прочита овај састав размисли се мало и рече:

— Е, ово је много!

Министар га погледа зачуђено и верујући да Коларац хоће да смањи прилог одговори:

— Па ви смањите цифру ако је много.

Коларац узе перо и поче прцртавати многа места у депеши. Затим пружи министру хартију на којој је ипсало:

„Министру војном, Београд. Прилажем 30.000 дуката. Новац доносим сутра. Коларац“.

Министар је стајао згранут а нарочито кад је видио, да место тридесет хиљада динара, стоји тридесет хиљада дуката царских.

— Шта се чудите упита Коларац, ја сам на тој депеши уштедео цео један динар, фали два марјаша.

— Звиста је чудновато. Дајете хиљаде дуката а штедите на марјашима.

— Е, мој господине министре, да Илија није штедео на марјашима, никада ни дукате не би могао дати државе.

Чича Илија и печено прасе

Покојни Чича Илија, глумац — жури оје једном весео некуда.

— Куда тако брзо? — запита га један познаник.

— Журим на прасеће печење, одговори чича лаконски.

Пријатељ, познавајући добро апетит славнога глумца, примети:

— Надам се да друштво није сувише велико?

— Буди без бриге. Нас је само двоје: прасе и ја.

ИЗ КЊИГА СТАРОСТАВНИХ

Лирика

Душо моја
Љубим уста твоја
И без броја
Опет уста твоја
Да кармином
Сладим уста моја.

У мог Мике
Ноге ко врлике
Очи мани
Крупне ко филцани
Ко у риђе
Кад на зоб наиђе.

Монденова пашња

Од љубави патим
И кад другој кажем,
Не верује реч'ма,
Мисли да је лажем.

Да докажем своју
Превелику тугу,
Постригаћу одмах
Своју косу дугу.

— Знаш, мој муж је био у Европи па сада ми обећава да ће ме преникловати.

Комунална хроника

ВАЈДИЦА ЈЕ И ТО!

Када већ нема довољан број трамвајских кола нека бар буде довољан број депова. Важно је да се нешто принавља а Београђани су се већ навикли на пешанење, па им кола служе као луксуз.

Ипак, неки ће крајеви у естетском погледу много изгубити пошто неће бити трамваја по улицама а они су били дивна декорација.

НАЈВРЕДНИЈИ ОТСЕК

Од свих одељења у Градском поглаварству највреднији је био отсек за паркове и планску привреду. Овај је отсек за цигло једну годину, поорао и засејао своју ледину у Београду, у коју деценијама није ударио будак.

Не бој се...

Два пријатеља воде овакав дијалог:

— Где си пошао, Ставро тако брзо?

— Идем на претставу »Бодљикавог прасета«.

— А зар се не бојиш да се случајно набодеш?

— Не бој се ти. Са мном у друштву је и један члан Дириса.

Јапанске пословице

Верност је, у брачној шуми већ, кога је врло тешко уловити. Кога адвокати облаче, тај иде наг.

Брачни оков често је тако тежак да га морају тројица носити.

Многе жене су као оне куће у које се улази одмах са улице.

Два човека преварена од исте жене, донекле су фамилија.

Празном цаку, тешко је стајати усправно.

Ко се жени због пара губи своју слободу, ко се жени без новаца, губи је бесплатно.

Боље је једна богата тетка на столу (мртвачком) него две за столом.

Оглас

Господин, виши државни чиновник, стар 55 година, превејани Дон-Жуан, прошао сито и решето, тражи познанство са девојком од 18—20 година. Брак је у пројекту; ако се уочи да девојка може пружити онакав живот, каква чиле замишља, он је сигуран... Писати под »Брак у пројекту“.

Главни уредник: Светомир Стојановић.

Уредник за илустрације: Теодор Добић.

Власник и издавач: Светомир Стојановић.

Телефон редакције: 25-592.

Штампа: Штампарија »ЛУЧ«.

Бела удовица

— Моја жена тражи да јој, у време кад је на путу, пишем сваке недеље писмо од четири стране.

— О, — моја је много скромнија и задовољна је, ако јој сваким четрнаест дана напишем четири речи — на купону од поштанске упутнице.

Учтивост

Једна лепа Американка, наравно пре рата, учи да шофира у Шангају. Размажена, она је стално правила карамбола које је њен муж плаћао чековима.

Једнога дана возила се она по француској концесији и пошто није на време укочила, улети са колима усред једне кафане, где направи русај. Испретура столове, поруши вазе са цвећем и растера госта. Ресторатер, Кинез, коме се желудац преврте када је видео учињену штету, када виде лепу даму у колима дубоко се поклони и рече:

— Милостива госпођо, ово неколико корака од улице до моје касе могли сте ипак прећи пешке а стајало би јевтиније.

— Ја плаћам, мистер — одговори Американка и поручи коктел од чоколаде.

Упецан

Један човек приђе пецачу и упита га:

— Како вас служи срећа у пецању!

— Изванредно! Упецао сам двадесет пастрмки.

— Збиља.

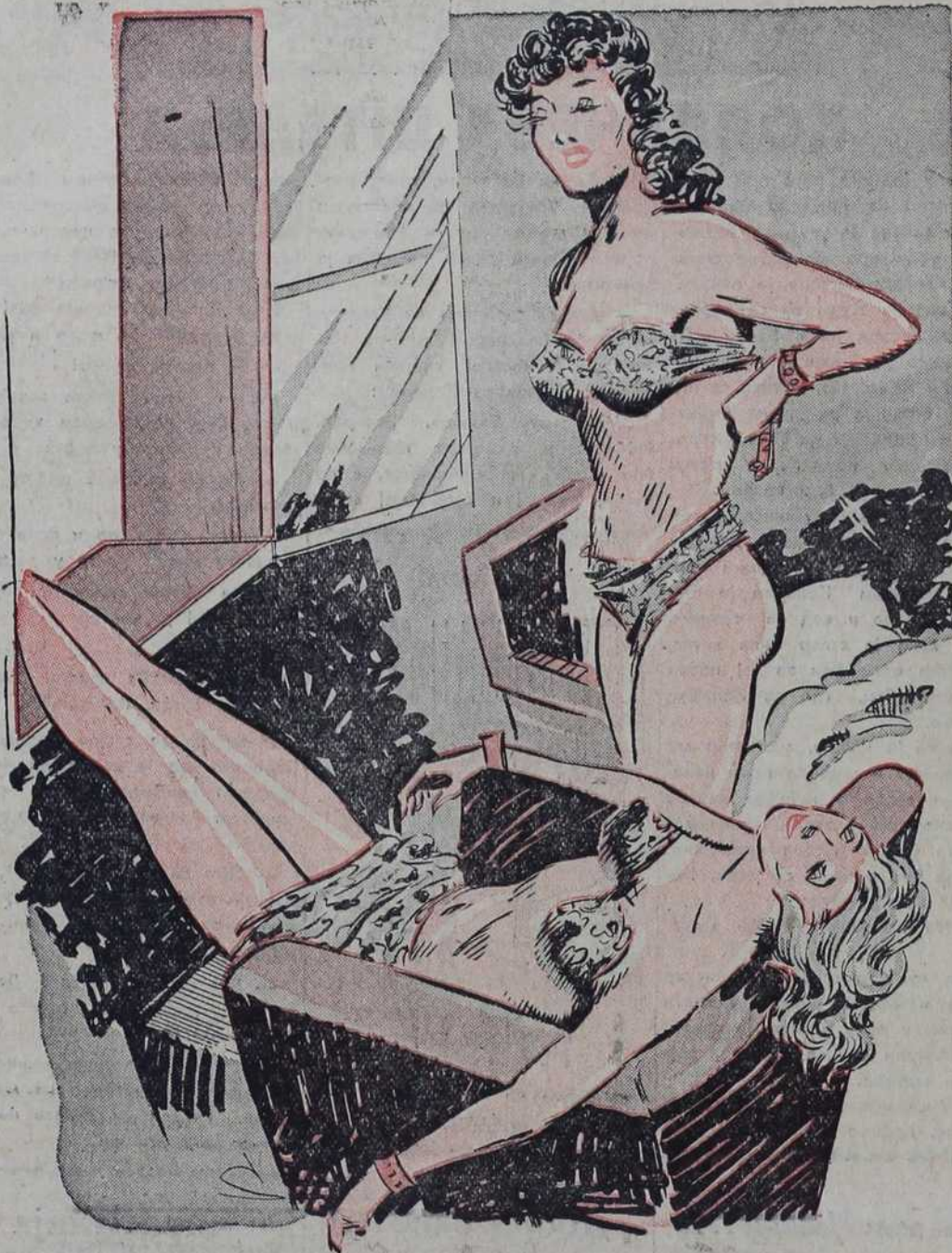
— Часна реч.

— Онда имате да платите казну. Овде је забрањено пецати пастрмку. Ја сам чувар.

— Али ви не знате ко сам ја.

— Не.

— Ја сам највећи лажов у овој околини.

— Зар не налазиш да је много здравије бити на сунцу без икаквог одеда.

— Могуће, али је ипак боље да имамо нешто на себи, јер... знаш... сунце је средњег рода.

Зашто је магарац?

Јовић је чуо један добар виц, и замисли како ће бити интересно да изненади жену.

— Знаш ли зашто сам ја магарац? запита весело, чим је стигао кући.

— Не знам. Али сам те хтела већ више пута да запитам.

Шофер: Шта? Ви тражите пет хиљада динара за претрпљене болове само зато, што сам вам претерао ауто преко ноге? Ви мислите ваљда да сам милионар?

Повређени: А мислите ли ви, можда, да ја имам хиљаду ногу?

Поповић се тузи своје шефу: — Наш благајник данас ми је опалио шамар. То не могу да дозволим!

— Али, драги пријатељу, одговори шеф, не могу ја лично да обавим све послове.

— Јеси ли чуо да је Петровић умро?

— Јесам, а коме је оставио своје имање?

— Све што је имао оставио је градском дечјем дому.

— А колико их је било?

— Осморо.

Нова размена

— Ти ме више не волиш, говорила је тек удата жена, — ти ме више не волиш!

— Али драга, напротив, уверавао је младожења. Како само долазиш на ту идеју?

— Ти ми кажеш, да од стотину жена ниједна није тако љупка ко ја...

— Па шта у томе налазиш сумњиво?

— Али раније си ми увек говорио од хиљаду жена!

ФИЛМСКА ПРИЧА

Прочитао тог дана „Др. ХХ“ у новинама оглас „Тражи се вереник“ и, како је одувек био слаб према огласима, заинтересовао се за њега... Да, увек се он користио њима. Тако је, на пример, из новина упознао „Кору Тери“, и доживео са њом три „Љубавне ноћи у Венецији“ (Међу нама нека остане, да је после тога дошао „Сензационални процес“, у коме је доми-

нирало Корина „Опгужујем“, пошто јој он беше оставио „Срећно наследство“...).

И овога пута, хтеде он, да се користи огласом. Неко ће помислити да је „Др. ХХ“ имао намеру да уђе у златан јарам брака, тј. да напусти „Рај нежењених“... Врага! Таман би му то било потребно!... Више је он волео да је слободан и да стално доживљује „Разблудну ноћ“

са другом по девизи: „Прва на коју намериш“...

...Састанак јој заказа „На Мајчином гробу“ (Ново гробље, парцела X, гробница Y). Дошло мајско вече, Мирисане су „Мајске руже“ и „Бели Јорговани“... Он је стајао крај гроба своје мајке и очекивао њу, непознату „Гладну љубави“... Наједном се трже, чу кораке, окрете се и мање би се изненадио да је угледао „Вукове прерије“. Пред њим је стајала, главом и репом, „Марија“, „Хусарева вереница“.

— Ви? промуца он...
— Да, одговори сетно она. Видим да сте се изненадили... Уосталом, ни ја нисам била сигурна на кога ћу наићи... Знасте да сам била вереница, али, не знате то, јуче сам покварила веридбу и затражила сам новог вереника...

И шта има ту да се много прича. Свидеше се једно другом... падоше у загрљај, уносећи у миловање ону виртуозност, која се стиче у „Школи љубави“ (Та вештина миловања била је наследна, помало, код „Марије“, јер она беше „Дете љубави“).

Епилог тога била је „Свадбена ноћ“ у „Гарсоњери“ у којој пре тога живљаху „У екстази“, „Беата и Ђаво“...

...„Мајске ноћи“ су свеже, скоро хладне; небо је осуто зве-

здама, међу којима бриљира „Звезда Риа“... Али ова ноћ беше за њих врела као њихова млада тела, пуна страсти, еротике, као „Андалузијске ноћи“...
— „Само ти“, говорила му је она у полусну, док је он проналазио код ње „Тера инкогнито“...

Сутрадан сам прочитао вест: „Др. ХХ“ и „Марија Невер“, верени... Та вест је особито по-

годила „Кору Тери“, која ће сад са „Госпођом Луном“ да препричава, ко зна по који пут, о својој минулој љубави...

Брак наших пријатеља биће свакако срећан... Њима престаје да важи девиза „Др. ХХ“. „Прва на коју намериш“ и она уступа сад своје место „Женином каприцу“ „Марије“, која је, у суштини, добро „Весело срце“...

ПИСЦИ

— Знаш, треба штедети на хартији. Због тога јунак мог новог романа умире на 174 страни уместо на 280.

— Није лепо од тебе што се љубањаш по биоскопима.
— Па и ти то исто чиниш.
— Да, али ја се љубим са мојим вереником.
— Па и ја са њиме.